

(คำแปล)



บทนำ

แนวทางสำหรับการอำนวยความสะดวกภายในประเทศ และ
การกำกับดูแลบรรเทาภัยพิบัติ และให้ความช่วยเหลือเพื่อการ
ฟื้นฟูในขั้นต้นระหว่างประเทศ

เกี่ยวกับโครงการ “IDRL”

โครงการ “IDRL” ของสหพันธ์สภาภาษาชาติและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อลดความเปราะบางของมนุษย์ โดยส่งเสริมการเตรียมความพร้อมด้านกฎหมายสำหรับภัยพิบัติ โดยผ่านการสนับสนุน การช่วยเหลือทางวิชาการ การฝึกอบรม และการวิจัย

© สหพันธ์สภาภาษาชาติและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ กรุงเจนีวา พ.ศ. 2554

สำเนาของเอกสารนี้ (บางส่วนหรือทั้งหมด) อาจถูกจัดทำขึ้นโดยห้ามนำไปใช้เพื่อการค้า แต่ทั้งนี้ แหล่งข้อมูลจะต้องได้รับการยอมรับ สหพันธ์ มีความยินดีที่จะรับรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้เอกสารนี้ หากท่านต้องการขอคัดสำเนาของเอกสารนี้เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ โปรดส่งตรงไปยัง สหพันธ์ ได้ที่ idrl@ifrc.org

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้แสดงไว้ในการศึกษา นี้ได้ชี้ให้เห็นถึงนโยบายที่เป็นทางการของ IFRC หรือของสภาภาษาชาติหรือสภาเสี้ยววงเดือนแดงแต่ละแห่ง ชื่อและแผนที่ใช้ในการศึกษานี้ มิได้แสดงนัยถึงการแสดงความคิดเห็นใดๆ ในฝ่ายของสหพันธ์ หรือสภาเสี้ยววงเดือนแดง เกี่ยวกับสถานภาพทางกฎหมายของอาณาเขต หรือของหน่วยงานใดๆ ในอาณาเขตนั้น ภาพถ่ายทั้งหมดที่นำมาใช้ในการศึกษานี้ เป็นลิขสิทธิ์ของ IFRC เว้นแต่ได้แสดงไว้เป็นอย่างอื่น

ตู้ ป.ณ. 372
ซีเอส-1211 กรุงเจนีวา 19
ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
โทรศัพท์: +41 22 730 4222
โทรสาร: +41 22 733 0395
อีเมล: secretariat@ifrc.org
เว็บไซต์: <http://www.ifrc.org>

ภัยพิบัติทางธรรมชาติ กำลังเพิ่มสูงขึ้นทั่วโลก และเกิดขึ้นในสถานที่ใหม่ๆ โดยมีผลกระทบที่รุนแรงยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนเป็นจำนวนมากกว่าที่เคยเป็นมา ในปีที่ผ่านมา มีประชาชนเสียชีวิตในเวลาเพียงวันเดียวจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวในประเทศเฮติ สูงกว่า 10 เท่าของเหตุการณ์ภัยพิบัติทั้งหมด ในปี พ.ศ. 2552 นอกจากนี้ เราได้เห็นเหตุการณ์น้ำท่วมครั้งประวัติศาสตร์ซึ่งทำให้พื้นที่ 1 ใน 5 ของประเทศปากีสถานต้องจมอยู่ใต้น้ำ และส่งผลกระทบต่อประชาชนกว่า 20 ล้านคน และเฉพาะในช่วง 2-3 เดือนที่ผ่านมา ภัยแล้งได้นำมาซึ่งวิกฤติด้านอาหารและชีวิตความเป็นอยู่ในประเทศเคนยาอย่างเฉียบพลัน และฝนที่ตกลงมาอย่างหนักเป็นเวลาต่อเนื่องหลายสัปดาห์ ได้ทำให้เกิดน้ำท่วมและดินถล่มในประเทศโบลิเวีย ส่วนประเทศญี่ปุ่น ได้เป็นที่จับตาของคนทั้งโลก เมื่อต้องเผชิญกับผลกระทบจากวิกฤติ 3 เหตุการณ์พร้อมกัน อันเนื่องมาจากแผ่นดินไหว สึนามิ และการรั่วไหลของกัมมันตรังสี

ความจำเป็นที่เพิ่มสูงขึ้น ยังได้นำไปสู่ปฏิบัติการฉุกเฉินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น จำนวนและความหลากหลายของหน่วยงานปฏิบัติการฉุกเฉินระหว่างประเทศ ได้เพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา ผู้มีบทบาทรายใหม่ๆ ในการปฏิบัติการฉุกเฉินด้านภัยพิบัติได้เข้ามาสู่การทำงานในสาขานี้ เหตุการณ์แผ่นดินไหวในประเทศเฮติ เป็นตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนเมื่อเร็วๆ นี้ ซึ่งดึงดูดความสนใจขององค์กรต่างประเทศกว่า 400 แห่ง การแสดงออกโดยทันทีถึงความเอื้อเฟื้อและเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเสมอ ได้ช่วยชีวิตผู้อื่นไว้ แต่ยังสามารถช่วยกระตุ้นขีดความสามารถของหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในการอำนวยความสะดวก ประสานงาน และกำกับดูแลการปฏิบัติการด้านการบรรเทาภัยพิบัติ

กลไกการควบคุม มักถูกมองว่าเป็นอุปสรรคต่อผลลัพธ์ที่ตามมาของภัยพิบัติซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องแก้ไขมากกว่าที่จะเป็นเครื่องมือเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการปฏิบัติการฉุกเฉิน แต่อย่างไรก็ตาม ระบบและขั้นตอนซึ่งได้ถูกออกแบบขึ้นเป็นอย่างดี มีความสำคัญต่อการตอบสนองความต้องการของประชากรที่ได้รับผลกระทบซึ่งทำให้สามารถส่งการให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศไปยังพื้นที่ที่จำเป็นเร่งด่วนมากที่สุดได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และยังสามารถช่วยให้แน่ใจว่าได้มีการบำรุงรักษาคุณภาพและมาตรฐานด้านความโปร่งใสและตรวจสอบได้ อย่างเหมาะสม

ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ที่ประชุมระหว่างประเทศของสภาภาษาและสภาเสี้ยววงเดือนแดง ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้รับรองข้อเสนอแนะในการช่วยเหลือรัฐบาลของประเทศต่างๆ ในการจัดเตรียมระบบการควบคุมของตน เพื่อปฏิบัติการฉุกเฉินระหว่างประเทศด้านภัยพิบัติ แนวทางสำหรับการอำนวยความสะดวกภายในประเทศและการกำกับดูแลบรรเทาภัยพิบัติและให้ความช่วยเหลือเพื่อการฟื้นฟูในขั้นต้นระหว่างประเทศได้รับความเห็นชอบอย่างกว้างขวางในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ได้ผ่านการรับรองและแนวทางดังกล่าวนี้ ได้รับการยอมรับไว้ในมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติในหลายๆ ครั้ง และได้ถูกอ้างอิงโดยหลายองค์กรในระดับภูมิภาค เช่น CAPRADE และ NATO รัฐบาลของหลายประเทศและสภาภาษาและสภาเสี้ยววงเดือนแดง ของแต่ละประเทศ ได้ใช้แนวทางเหล่านี้เพื่อทบทวนการบัญญัติกฎหมายแห่งชาติของตน และได้รับการสนับสนุนจาก IFRC ความก้าวหน้านี้ ช่วยสร้างกำลังใจ แต่ด้วยแรงผลักดันใหม่ๆ จึงเกิดศักยภาพมากยิ่งขึ้น

-ลายมือชื่อ-
นายเบเกเล่ เกเลต้า
เลขาธิการ

คำนำ



นายเบเกเล่ เกเลต้า เลขาธิการ

สารบัญ

คำนำ	3
บทนำ	5
“แนวทาง” คืออะไร?	6
“แนวทาง” มาจากไหน?	7
เพราะเหตุใด “แนวทาง” จึงเป็นสิ่งจำเป็น?	8
ความคิดหลักของ “แนวทาง” คืออะไร?	9
“แนวทาง” จะถูกนำไปใช้ได้อย่างไร?	11
จะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ “แนวทาง” ได้จากที่ใด?	12
แนวทางสำหรับการอำนวยความสะดวกภายในประเทศและ การกำกับดูแลบรรเทาภัยพิบัติและให้ความช่วยเหลือเพื่อการ ฟื้นฟูในขั้นต้นระหว่างประเทศ	13
การรับรองมติ	23

บทนำ

ในช่วง 2-3 ทศวรรษที่ผ่านมา หลายประเทศได้ปรับปรุงขีดความสามารถของตนในการบรรเทาผลกระทบจากภัยพิบัติและการปฏิบัติการฉุกเฉินด้านภัยพิบัติ อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ภัยพิบัติทางธรรมชาติบางเหตุการณ์ยังคงเกินขีดความสามารถภายในประเทศที่จะจัดการได้ และแนวโน้มดังกล่าวนี้ยังคงดำเนินต่อไปในอนาคตอันใกล้ จากความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นของปรากฏการณ์ทางอุตุนิยมวิทยาอันเกิดจากภาวะโลกร้อน และจำนวนที่เพิ่มขึ้นของประชากรที่ใช้ชีวิตอยู่ในสภาพเสี่ยงอันตราย เมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์ในชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

ภัยพิบัติต่างๆ ที่ผ่านมานี้ได้แสดงให้เห็นว่าทุกประเทศยังต้องการความช่วยเหลือระหว่างประเทศเป็นครั้งคราวไป โดยเห็นได้จากเหตุการณ์แผ่นดินไหวในปี พ.ศ. 2553 และ พ.ศ. 2554 ในประเทศนิวซีแลนด์และญี่ปุ่น และจากเหตุการณ์พายุเฮอริเคนแคทรีนาในปี พ.ศ. 2548 ในประเทศสหรัฐอเมริกา แม้แต่ในประเทศที่ร่ำรวยที่สุด ในบางครั้งอาจใช้ความช่วยเหลือจากต่างประเทศ

แต่บังเอิญโชคไม่ดีที่มีรัฐบาลของไม่กี่ประเทศที่เตรียมพร้อมอย่างเพียงพอ สำหรับโอกาสที่ในวันหนึ่งอาจต้องการความช่วยเหลือระหว่างประเทศ และในบางครั้งเมื่อมีความจำเป็นดังกล่าวเกิดขึ้น ผลลัพธ์คือประเทศเหล่านั้นปรับตัวได้ไม่ดีนัก การควบคุมอย่างเคร่งครัดมากเกินไปในบางพื้นที่อาจนำไปสู่ความล่าช้าแบบระบบราชการโดยไม่จำเป็นซึ่งทำให้สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือและบรรเทาความเสียหายได้ล่าช้า ในขณะที่การควบคุมอย่างหละหลวมเกินไป ในประเทศอื่นๆ อาจทำให้ความช่วยเหลือมีคุณภาพต่ำและขาดการประสานงานที่ดี ปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุมาจากการมีหน่วยงานระหว่างประเทศที่หลากหลายและมีจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจต้องการให้ความช่วยเหลือต่อภัยพิบัติครั้งใหญ่

รัฐบาลของประเทศต่างๆ ที่ขาดการเตรียมพร้อม ต้องประสบกับปัญหามานานปีการ ทั้งในทางการบริหารและทางการเมืองในกรณีต่างๆ เหล่านี้ ในขณะที่ผู้ให้ความช่วยเหลือก็ต้องมีความคับข้องใจจากความล่าช้าโดยไม่จำเป็นและค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ประสบภัยหลัก คือครอบครัวที่ต้องล่มสลายจากภัยพิบัติครั้งใหญ่ และจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือในทันทีและมีประสิทธิภาพ

เพื่อแก้ปัญหาเหล่านี้ สหพันธ์สภาภาษาชาติและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศได้ปรึกษาร่วมกันอย่างกว้างขวางกับรัฐบาลของประเทศต่างๆ และผู้เชี่ยวชาญด้านการบรรเทาภัยพิบัติ เพื่อพัฒนา “แนวทางสำหรับการอำนวยความสะดวกภายในประเทศและการกำกับดูแลบรรเทาภัยพิบัติและให้ความช่วยเหลือเพื่อการฟื้นฟูในขั้นต้นระหว่างประเทศ”

1 “แนวทาง” คืออะไร?

“แนวทาง” คือ ชุดของข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลประเทศต่าง เกี่ยวกับวิธีการจัดเตรียมกฎหมายและแผนงานด้านภัยพิบัติเพื่อแก้ปัญหาในด้านกำกับดูแลร่วมกัน ในการปฏิบัติการเพื่อบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ “แนวทาง” เหล่านี้ชี้แจงให้รัฐบาลของประเทศต่างๆ ทราบเกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพขั้นต่ำที่ประเทศเหล่านั้นควรยึดถือในการให้ความช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรม ตลอดจนบริการทางกฎหมายประเภทต่างๆ ที่ผู้ให้ความช่วยเหลือจำเป็นต้องใช้เพื่อปฏิบัติงานของตนอย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะที่แก้ปัญหาเหล่านั้นในตอนนี้ “แนวทาง” เหล่านี้ เป็นไปตามเอกสารด้านนโยบายและกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน

เครื่องบิน ซึ่งเช่าเหมาลำโดย “IFRC” และได้รับการบริจาคโดย “กรมพัฒนาระหว่างประเทศ รัฐบาลสหราชอาณาจักร” ได้เดินทางมาถึงยังสนามบินโตคูเม็น ใน “ปานามา ซิตี้” เพื่อส่งมอบสินค้า ที่จะทำการขนส่งโดยทางบก ไปยังพอร์ตปานองซ์ ประเทศเฮติ



“แนวทาง” มาจากไหน? 2

ในปี พ.ศ. 2544 สหพันธ์สภาภาษาชาติและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ ได้เริ่มโครงการ “IDRL” เพื่อสอบสวนว่ากรอบกฎหมายจะมีส่วนช่วยในการปรับปรุงการส่งมอบการบรรเทาภัยพิบัติได้อย่างไร สหพันธ์ฯ ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งได้ถูกจัดเตรียมหรือจัดทำขึ้นจากกรณีศึกษามากกว่า 24 กรณีศึกษาทั่วโลกโดยผ่านโครงการนี้ และได้ปรึกษาหารือกับผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เกี่ยวกับประสบการณ์ด้านปัญหาทางกฎหมายในการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติ

ในปี พ.ศ. 2546 การประชุมคณะกรรมการภาษาชาติและเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ ครั้งที่ 28 (ซึ่งประกอบด้วยประเทศภาคีแห่งอนุสัญญาเจนีวา และสมาชิกของกลุ่มองค์กรภาษาชาติและเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ) ได้เริ่มงานที่ต้องทำต่อเรื่องนี้ และได้เรียกร้องให้สหพันธ์ฯ ทำงานโดยร่วมมือกันกับหุ้นส่วนต่างๆ เพื่อพัฒนา “แนวทางเพื่อการใช้งานจริงในกิจกรรมการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ”

ในปี พ.ศ. 2549-2550 สมาพันธ์และหุ้นส่วนต่างๆ ได้จัดการประชุมความร่วมมือระดับสูงประจำภูมิภาค หลายครั้ง ซึ่งส่งผลให้มีการพัฒนา “แนวทาง” ขึ้น กล่าวโดยสรุป มีรัฐบาลกว่า 140 ประเทศ องค์กรภาษาชาติและเสี้ยววงเดือนแดงภายในประเทศ 140 แห่ง และองค์กรระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนาเอกชน และเครือข่ายขององค์กรพัฒนาเอกชนอีกกว่า 40 องค์กร ได้เข้ามีส่วนร่วมในการประชุมเหล่านี้ หรือได้ให้ข้อมูลป้อนเข้าเป็นอย่างอื่นในการจัดทำร่าง “แนวทาง” นี้

ในเดือนพฤศจิกายน ปี พ.ศ. 2550 ประเทศภาคีสมาชิกและสภาภาษาชาติและสภาเสี้ยววงเดือนแดง ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้รับรอง “แนวทาง” นี้ ในการประชุมคณะกรรมการภาษาชาติและเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ ครั้งที่ 30



สิ่งของเครื่องใช้ ภายใต้โครงการที่พักพิงชั่วคราว ได้เดินทางมาถึง โดยการขนส่งทางเรือ ในระหว่างการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติสึนามิ ในประเทศ

3 เพราะเหตุใด “แนวทาง” จึงเป็นสิ่งจำเป็น?

“แนวทาง” เป็นสิ่งจำเป็น เนื่องจากประเทศต่างๆ โดยส่วนใหญ่ไม่มีกฎหมายพิเศษที่พร้อมสำหรับการอำนวยความสะดวกและการกำกับดูแลการบรรเทาภัยพิบัติ ทำให้ประสบปัญหาต่างๆ ในลักษณะเดียวกัน ดังนี้:

ก. ความล่าช้าแบบระบบราชการโดยไม่จำเป็น

- ข้อจำกัดและความล่าช้าในการผ่านพิธีการศุลกากร สำหรับสินค้าและอุปกรณ์สำหรับการบรรเทาภัยพิบัติ
- การเรียกเก็บค่าอากร ค่าผ่านทาง และค่าภาษีอื่นๆ จากสินค้าและกิจกรรมบรรเทาภัยพิบัติ
- ข้อขัดข้องและความล่าช้าในการได้รับและการต่ออายุวีซ่าและใบอนุญาตต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับบุคลากรด้านมนุษยธรรม
- ปัญหาในการได้รับการรับรองทางกฎหมาย เกี่ยวกับคุณสมบัติทางวิชาชีพชาวต่างชาติ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ (โดยเฉพาะอย่างยิ่งบุคลากรทางการแพทย์)
- ข้อขัดข้องในการจดทะเบียนตามกฎหมาย สำหรับองค์กรต่างประเทศด้านมนุษยธรรม ซึ่งนำไปสู่ข้อจำกัดในการเปิดบัญชีธนาคาร และการว่าจ้างเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น

ข. คุณภาพต่ำและขาดการประสานงานที่ดีจากผู้ให้บริการระหว่างประเทศ บางราย

- การนำเข้าสินค้าที่ไม่จำเป็นหรือไม่เหมาะสม สำหรับการบรรเทาภัยพิบัติ
- ความล้มเหลวในการประสานงานกับหน่วยงานภายในประเทศ และผู้ให้บริการบรรเทาภัยพิบัติ รายอื่น ๆ
- การใช้บุคลากรที่ได้รับการฝึกอบรมไม่เพียงพอ
- ความล้มเหลวในการปรึกษาหารือกับผู้รับประโยชน์
- พฤติกรรมที่ไม่สามารถยอมรับได้ในทางวัฒนธรรม
- การเปลี่ยนแปลงความเชื่อ

จากประสบการณ์ได้แสดงให้เห็นว่า ภายหลังจากเกิดภัยพิบัติครั้งใหญ่เป็นช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสมที่จะพยายามพัฒนากฎระเบียบและระบบใหม่ๆ เพื่อแก้ปัญหาประเภทเหล่านี้ “แนวทาง” ได้ถูกออกแบบขึ้นเพื่อช่วยเหลือรัฐบาลของประเทศต่างๆ ในการเตรียมความพร้อม ก่อนที่จะมีภัยพิบัติเกิดขึ้น

ความคิดหลักของ “แนวทาง” คืออะไร?

4

ก. ผู้ปฏิบัติงานภายในประเทศ ที่มีบทบาทสำคัญ

“แนวทาง” ตระหนักว่ารัฐบาลของประเทศที่ได้รับผลกระทบ จะต้องรับผิดชอบสูงสุดในการระบุถึงความจำเป็นด้านมนุษยธรรมอันเกิดจากภัยพิบัติภายในอาณาเขตของประเทศของตน สภาเกษตรกรและสภาเสี้ยววงเดือนแดงของประเทศและองค์กรประชาสังคมอื่นๆ ภายในประเทศ ของประเทศที่ได้รับผลกระทบ มีบทบาทสนับสนุนที่สำคัญ ความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการบรรเทาภัยพิบัติควรถูกออกแบบและนำไปปฏิบัติเพื่อประกอบกันกับความพยายามของผู้ปฏิบัติงานภายในประเทศ แทนที่จะปลดพวกเขาออกจากงาน

ข. ผู้ให้การบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ มีความรับผิดชอบ

“แนวทาง” ยืนยันว่าผู้ให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศจะต้องรับผิดชอบในการปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำบางประการทางด้านมนุษยธรรม ในการให้ความช่วยเหลือด้านการบรรเทาภัยพิบัติของตนซึ่งรวมทั้งหลักมนุษยธรรมหลักความเป็นกลาง และหลักของการไม่ลำเอียง ตลอดจนมาตรฐานขั้นต่ำในการประสานงานและคุณภาพของสินค้า บุคลากร และโครงการต่างๆ ในการบรรเทาภัยพิบัติของตน ตามที่ได้มาจากแหล่งต่างๆ เช่น ประมวลจริยธรรมของกลุ่มองค์กรกาชาดและเสี้ยววงเดือนแดง และองค์กรพัฒนาเอกชนในการบรรเทาภัยพิบัติและกฎบัตรแห่งมนุษยธรรมและมาตรฐานขั้นต่ำในการบรรเทาภัยพิบัติ

ค. ผู้มีบทบาทระหว่างประเทศ ต้องการบริการทางกฎหมาย

“แนวทาง” ระบุถึงการบริการทางกฎหมายประเภทต่างๆ ที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งรัฐบาลประเทศต่างๆ ควรจัดหาให้แก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการตอบสนองต่อความต้องการด้านมนุษยธรรม ตัวอย่างเช่น องค์กรต่างๆ เรียกร้อง:

- การดำเนินการขอวีซ่าและการผ่านพิธีการศุลกากรที่รวดเร็ว สำหรับบุคลากร สินค้าและอุปกรณ์สำหรับการบรรเทาภัยพิบัติ
- การอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งเพื่อการบรรเทาภัยพิบัติ
- การยกเว้นภาษีอากรและค่าธรรมเนียม เกี่ยวกับกิจกรรมด้านการบรรเทาภัยพิบัติ
- วิธีการที่ง่ายสำหรับองค์กรด้านมนุษยธรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งความเป็นบุคคลทางกฎหมายภายในประเทศเป็นการชั่วคราว เพื่อดำเนินงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ในประเทศนั้น

มีความแตกต่างกันระหว่าง “การบรรเทาภัยพิบัติ” และ “ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม” เนื่องจากความรวดเร็วมีความสำคัญต่อการช่วยเหลือประเภทแรกมากกว่าการช่วยเหลือประเภทหลัง “แนวทาง” สนับสนุนประเทศต่างๆ ให้ลดการกีดกันทางกฎหมายต่อการบรรเทาภัยพิบัติซึ่งมีต้นกำเนิดภายในหรือผ่านอาณาเขตของประเทศตนไปยังอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ เพื่อหลีกเลี่ยงความล่าช้า

ง. บริการทางกฎหมายบางอย่าง ควรมีเงื่อนไข

เพื่อให้เข้ากันได้กับความรับผิดชอบขององค์กรให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม” เป็นการเฉพาะ “แนวทาง” จะต้องสนับสนุนรัฐบาลต่างๆ (เพียงเท่าที่สามารถทำได้ ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ) ให้กำหนดเงื่อนไขในการให้บริการทางกฎหมายแก่องค์กรต่าง ๆ เหล่านี้

ในการยึดมั่นและปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำ ตามที่ได้อธิบายไว้ข้างต้น

“แนวทาง” เสนอแนะว่าสิ่งดังกล่าวนี้สามารถนำไปปฏิบัติได้ในหลายทาง ตัวอย่างเช่น โดยผ่านขั้นตอนการจดทะเบียนแบบง่าย ซึ่งสามารถจัดหาได้ ไม่เพียงแต่ภายหลังจากเกิดภัยพิบัติแต่ยังรวมถึงมาตรการเตรียมความพร้อมไว้ล่วงหน้า ดังนั้นประเทศที่ให้บริการดังกล่าว จึงควรติดตามผลงานขององค์กรต่างๆ ที่ได้จดทะเบียนไว้เพื่อการปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่อง

“แนวทาง” ตั้งข้อสังเกตว่าบางประเทศ อาจมีความประสงค์ที่จะให้บริการทางกฎหมายแก่บริษัทเอกชนที่ให้การบรรเทาภัยพิบัติเพื่อการกุศล ในการรับมือภัยพิบัติ ถ้าประเทศดังกล่าวกระทำเช่นนั้น จะต้องปฏิบัติต่อบริษัทเอกชนเหล่านั้นตามมาตรฐานเดียวกันกับองค์กรด้านมนุษยธรรม ไม่แนะนำให้กำหนดเงื่อนไขลักษณะเดียวกันสำหรับการให้ความช่วยเหลือระหว่างรัฐบาล เนื่องจากการมีอยู่ของวิธีการทางเลือกในการระบุถึงคุณภาพหรือปัญหาในการประสานงาน

คณงานกาชาด แจกถังแก๊สและถุงเก็บน้ำร้อนสำหรับคนชรา และผ้าห่ม ให้แก่ประชาชนในเมืองปาราควัส ประเทศเปรู



“แนวทาง”จะถูกนำไปใช้ได้อย่างไร? 5

“แนวทาง” อาจถูกนำไปใช้ได้หลายทาง เพื่อส่งเสริมการเตรียมความพร้อมด้านกฎหมายสำหรับการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ

รัฐบาลของประเทศต่างๆ:

- ผู้บัญญัติกฎหมายอาจยึด “แนวทาง” ในการร่างกฎหมายเพื่อการบริหารจัดการภัยพิบัติ
- กระทรวงที่เกี่ยวข้องอาจใช้ “แนวทาง” เป็นพื้นฐานในการออกแบบและนำเอากฎระเบียบ แผน และขั้นตอนต่างๆ ไปปฏิบัติ
- เจ้าหน้าที่ระดับบริหารอาจใช้ “แนวทาง” ในการพัฒนากฎระเบียบเฉพาะกาล ซึ่งได้ถูกบัญญัติขึ้นภายใต้อำนาจฉุกเฉิน เมื่อได้มีการประกาศภาวะภัยพิบัติ
- รัฐบาลของประเทศต่างๆ อาจใช้ “แนวทาง” เป็นพื้นฐานในการพัฒนาข้อตกลงทั้งสองฝ่าย

องค์กรด้านมนุษยธรรม:

- องค์กรด้านมนุษยธรรมอาจใช้ “แนวทาง” ในการพัฒนาข้อตกลงและบันทึกความเข้าใจกับรัฐบาลของประเทศต่างๆ
- องค์กรด้านมนุษยธรรมอาจใช้ “แนวทาง” เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับการเจรจาต่อรองเกี่ยวกับสิทธิและข้อผูกพันต่างๆ เมื่อการปฏิบัติการจะต้องเริ่มขึ้น ก่อนที่ข้อตกลงต่างๆ ดังกล่าวจะแล้วเสร็จ
- องค์กรด้านมนุษยธรรมยังใช้ “แนวทาง” เป็นรายการตรวจสอบปัญหาทางกฎหมาย ซึ่งจะต้องจัดเตรียมล่วงหน้าก่อนการปฏิบัติการเพื่อบรรเทาภัยพิบัติ

องค์กรระหว่างรัฐบาลในระดับภูมิภาค:

- องค์กรในระดับภูมิภาคอาจใช้ “แนวทาง” เพื่อจัดทำข้อตกลงและขั้นตอนการปฏิบัติการมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกในการบรรเทาภัยพิบัติข้ามพรมแดนระหว่างสมาชิก

6 จะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ “แนวทาง” ได้จากที่ใด?

ข้อมูลเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ สามารถหาได้ฟรีจากทางเว็บไซต์ของ สหพันธ์ฯ ที่ www.ifrc.org/idrl

ก. หมายเหตุประกอบ

ในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนาสหพันธ์ฯ ได้จัดทำหมายเหตุประกอบอย่างไม่เป็นทางการของ “แนวทาง” นี้ หมายเหตุประกอบดังกล่าวมีการอ้างอิงถึงเอกสารนโยบายและกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งได้ถูกร่างขึ้นตามบทบัญญัติต่างๆ ของ “แนวทาง” นี้ หมายเหตุประกอบเหล่านี้ ประกอบด้วยเอกสารเฉพาะด้านหลายฉบับซึ่งอาจเป็นการสนับสนุนอย่างสำคัญแก่รัฐบาลของประเทศต่างๆ ที่ร่างกฎหมายและนโยบายใหม่ นอกจากนี้ หมายเหตุประกอบเหล่านี้ ยังมีคำอธิบายเกี่ยวกับเหตุผลและการใช้ข้อเสนอแนะต่างๆ ของ “แนวทาง” นี้

ข. การวิจัยเอกสาร และกรณีศึกษา

ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 สหพันธ์ฯ ได้ตีพิมพ์การวิจัยเอกสาร ชื่อ “กฎหมายและประเด็นข้อกฎหมายในปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ” การวิจัยเอกสารอธิบายถึงกรอบกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน สำหรับการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติและกำหนดสำคัญเกี่ยวกับปัญหาทางกฎหมายตามที่ได้ระบุไว้โดยการปรึกษาหารือ และการวิจัยของสหพันธ์ฯ รวมทั้งกรณีศึกษาในแต่ละประเทศหรือในระดับภูมิภาคกว่า 24 กรณีศึกษา และแต่ละกรณีศึกษาดังกล่าวสามารถหาดูได้แยกกัน

ค. ฐานข้อมูล “IDRL”

เว็บไซต์ของสหพันธ์ฯ แสดงคุณลักษณะเพิ่มเติมของฐานข้อมูลที่สามารถค้นหาได้จากเอกสารทางกฎหมาย ทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศกว่า 600 ฉบับ เกี่ยวกับการบรรเทาภัยพิบัติ และเป็นฐานข้อมูลที่ใหญ่ที่สุดในสาขากฎหมายที่อุบัติใหม่นี้

ง. จัดหมายข่าว และบริการข่าวรายสัปดาห์

สำหรับผู้สนใจในการพัฒนาใหม่ๆ สหพันธ์ฯ ได้จัดทำจดหมายข่าวอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเน้นนวัตกรรมด้านกฎหมายการบริหารจัดการภัยพิบัติ ตลอดจนบริการข่าวรายสัปดาห์ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเรียบเรียงบทความข่าวที่เกี่ยวข้อง

แนวทาง ของ “IDRL”

แนวทางสำหรับการอำนวยความสะดวกภายในประเทศ

และการกำกับดูแลบรรเทาภัยพิบัติและให้ความช่วยเหลือเพื่อการฟื้นฟูในขั้นต้นระหว่างประเทศ

บทนำ

1. วัตถุประสงค์และขอบข่าย

1. “แนวทาง” เหล่านี้ไม่มีผลผูกพัน ในขณะที่ได้หวังว่าประเทศต่างๆ จะใช้ “แนวทาง” เหล่านี้เพื่อปรับปรุงกฎหมาย นโยบาย และ/หรือ วิธีปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศตามที่เหมาะสม “แนวทาง” ไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อสิทธิและข้อผูกพันใดๆ ที่มีอยู่ภายใต้กฎหมายของแต่ละประเทศ

2. “แนวทาง” เหล่านี้ เขียนขึ้นจากเอกสารระหว่างประเทศที่มีอยู่หลายฉบับซึ่งรวมทั้งมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติเลขที่ 46/182 ปี พ.ศ. 2534 และเลขที่ 57/150 ปี พ.ศ. 2545 มาตรการเร่งรัดการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศปี พ.ศ. 2520 และกรอบการดำเนินงานเฮียวโกะ ปี พ.ศ. 2548

3. “แนวทาง” เหล่านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อมีส่วนช่วยในการเตรียมความพร้อมด้านกฎหมายของแต่ละประเทศ โดยการให้แนวทางปฏิบัติแก่ประเทศต่างๆ ที่สนใจในการปรับปรุงกฎหมาย นโยบาย และกรอบการดำเนินงานภายในประเทศของตนเกี่ยวกับการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศและให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ในขณะที่ยืนยันถึงบทบาทสำคัญของเจ้าหน้าที่และผู้มีบทบาทภายในประเทศ “แนวทาง” เหล่านี้ เสนอแนะให้มีการจัดหาบริการทางกฎหมายขั้นต่ำเพื่อช่วยเหลือประเทศต่างๆ และองค์กรด้านมนุษยธรรมซึ่งเต็มใจและสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำในการประสานงาน คุณภาพ และความโปร่งใส และตรวจสอบได้ และหวังว่าการใช้ “แนวทาง” เหล่านี้จะเสริมสร้างคุณภาพและประสิทธิภาพของการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ และให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มเพื่อให้บริการแก่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ให้ดียิ่งขึ้น

4. “แนวทาง” เหล่านี้ไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บังคับกับสถานการณ์ของความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธหรือภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในระหว่างมีความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ หรือแสดงนัยถึงการเปลี่ยนแปลงในกฎระเบียบใดๆ เกี่ยวกับการบรรเทาภัยพิบัติในบริบทเหล่านั้น และได้มีวัตถุประสงค์เพื่อเสนอแนะให้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ กับ (หรือส่งผลกระทบต่อความหมายหรือการนำไปปฏิบัติของ) กฎหมายระหว่างประเทศ หรือข้อตกลงใดๆ ที่มีอยู่ซึ่งรวมทั้ง (แต่ไม่จำกัดถึง):

- ก. กฎหมายว่าด้วยมนุษยธรรมระหว่างประเทศ สิทธิมนุษยชน และกฎหมายว่าด้วยผู้ลี้ภัย
- ข. บุคคลตามกฎหมาย และสถานภาพของประเทศต่างๆ และองค์กรระหว่างรัฐบาล สหพันธ์สภาภาคชาตและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ และคณะกรรมการกาชาตระหว่างประเทศ กฎหมายระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวข้องกัสิทธิพิเศษและความคุ้มกัน
- ค. กฎหมายและกฎข้อบังคับของกลุ่มองค์กรกาชาตและเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ และการจัดเตรียมทางกฎหมายที่มีอยู่ ระหว่างสมาชิกแต่ละรายของกลุ่มองค์กรกาชาตและเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ และประเทศต่างๆ และ
- ง. ข้อตกลงที่มีอยู่ ระหว่างประเทศต่างๆ หรือระหว่างประเทศต่างๆ กับผู้มีบทบาทช่วยเหลือ

2. บทนิยามคำศัพท์

เพื่อประโยชน์แก่ “แนวทาง” เหล่านี้

1. “ภัยพิบัติ” หมายถึง การหยุดชะงักอย่างรุนแรงของการทำหน้าที่ต่างๆ ในสังคม ซึ่งก่อให้เกิดภัยคุกคามอย่างกว้างขวางและมีนัยสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ สุขภาพ ทรัพย์สิน หรือสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเกิดจากอุบัติเหตุธรรมชาติ หรือการกระทำของมนุษย์ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยทันทีหรือเป็นผลมาจากกระบวนการในระยะยาว แต่ไม่รวมถึงความขัดแย้งที่มีการใช้อาวุธ
2. “การบรรเทาภัยพิบัติ” หมายถึง สินค้าและบริการต่างๆ ที่ได้จัดหาไว้เพื่อตอบสนองต่อความต้องการเร่งด่วนของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ
3. “ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม” หมายถึง สินค้าและบริการต่างๆ ที่มีไว้เพื่อฟื้นฟูหรือปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ก่อนเกิดภัยพิบัติของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ รวมทั้งความคิดริเริ่มในการเพิ่มความยืดหยุ่นและลดความเสี่ยง แต่ทั้งนี้ สำหรับระยะเวลาแรกเริ่มตามที่กำหนดไว้โดยประเทศที่ได้รับผลกระทบหลังจากที่ได้ตอบสนองต่อความต้องการเร่งด่วนของชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ
4. “สินค้า” หมายถึง สินค้าที่ต้องการจัดหาไว้ให้แก่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติเพื่อบรรเทาภัยพิบัติและฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มของชุมชนดังกล่าว
5. “บริการ” หมายถึง กิจกรรมต่างๆ (เช่นการกู้ภัยและการรักษาพยาบาล) ซึ่งดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่บรรเทาภัยพิบัติและฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ
6. “อุปกรณ์” หมายถึง สิ่งของที่จับต้องได้ (นอกเหนือจากสินค้า) ซึ่งจำเป็นต่อการบรรเทาภัยพิบัติ หรือการให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม เช่น ยานพาหนะ และวิทยุ
7. “บุคลากร” หมายถึง เจ้าหน้าที่และอาสาสมัครซึ่งให้การบรรเทาภัยพิบัติหรือความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
8. “ประเทศที่ได้รับผลกระทบ” หมายถึง ประเทศซึ่งมีอาณาเขตที่บุคคลหรือทรัพย์สินได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ
9. “ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ” หมายถึง ประเทศที่ให้การบรรเทาภัยพิบัติหรือให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มไม่ว่าจะโดยผ่านหน่วยงานพลเรือนหรือทางการ
10. “ประเทศต้นทาง” หมายถึง ประเทศซึ่งบุคลากร สินค้าและอุปกรณ์สำหรับบรรเทาภัยพิบัติและฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ได้เริ่มต้นเดินทางไปยังประเทศที่ได้รับผลกระทบ
11. “ประเทศทางผ่าน” หมายถึง ประเทศที่มีเขตอำนาจทางอาณาเขตซึ่งการบรรเทาภัยพิบัติและความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มได้รับอนุญาตให้ผ่านทางของประเทศนั้นไปยังหรือกลับจากประเทศที่ได้รับผลกระทบ อันเกี่ยวเนื่องกับการบรรเทาภัยพิบัติหรือความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
12. “องค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ” หมายถึง องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไรของต่างประเทศ ในระดับภูมิภาค ระหว่างรัฐบาล หรือระหว่างประเทศ ซึ่งภารกิจและกิจกรรมต่างๆ ในเบื้องต้น ได้มุ่งเน้นที่การบรรเทาภัยพิบัติ การฟื้นฟู หรือการพัฒนาเพื่อมนุษยธรรม
13. “องค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสม” หมายถึง องค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ ซึ่งถูกตัดสินว่าเหมาะสมที่จะได้รับบริการทางกฎหมายตามหมวดที่ 5 จากประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน หรือประเทศที่ได้รับผลกระทบ (ถ้ามี)
14. “ผู้มีบทบาทช่วยเหลือ” หมายถึง องค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือใดๆ ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ ปัจเจบุคคลชาวต่างชาติ บริษัทเอกชนต่างชาติ ซึ่งบรรเทาภัยพิบัติทางการกุศล หรือองค์กรต่างประเทศอื่น ซึ่งบรรเทาภัยพิบัติในอาณาเขตของประเทศที่ได้รับผลกระทบ หรือส่งเงินบริจาค

ตอนที่ 1: ความรับผิดชอบหลัก

3. ความรับผิดชอบของประเทศที่ได้รับผลกระทบ

1. ประเทศที่ได้รับผลกระทบ มีความรับผิดชอบเบื้องต้นเพื่อให้แน่ใจว่ามีการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ การบรรเทาภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือเพื่อการฟื้นฟูในประเทศนั้น สภาภาคชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงของแต่ละประเทศ ในฐานะเป็นผู้สนับสนุนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในด้านมนุษยธรรม และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องขององค์กรประชาสังคมภายในประเทศ แสดงบทบาทสำคัญในการสนับสนุนในระดับภายในประเทศ
2. ถ้าประเทศที่ได้รับผลกระทบ ตัดสินใจว่าสถานการณ์ภัยพิบัติใด เกินกว่าขีดความสามารถในการรับมือของตน ประเทศนั้นควรขอความช่วยเหลือระหว่างประเทศ และ/หรือ ในระดับภูมิภาคเพื่อแก้ปัญหาความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบ
3. ประเทศที่ได้รับผลกระทบ มีสิทธิอธิปไตยในการประสานงาน กำกับดูแล และติดตามการบรรเทาภัยพิบัติ และให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟู ซึ่งถูกจัดหาไว้โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอาณาเขตของตน ซึ่งสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ

4. ความรับผิดชอบของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือ

1. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือ และบุคลากรของตนควรปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศที่ได้รับผลกระทบ และกฎหมายระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ รวมทั้งประสานงานเจ้าหน้าที่ภายในประเทศ และเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติเสมอ
2. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือ ควรทำให้แน่ใจว่าการบรรเทาภัยพิบัติและความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มของตน ได้ถูกจัดหาไว้ตามหลักมนุษยธรรม หลักความเป็นกลาง และหลักของการไม่ลำเอียง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 - ก. ลำดับความสำคัญก่อนหลังในการให้ความช่วยเหลือได้ถูกคำนวณตามความจำเป็นเท่านั้น
 - ข. จัดหาไว้ โดยปราศจากความแตกต่างอันไม่พึงประสงค์ใดๆ (เช่น สัญชาติ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ ความเชื่อทางศาสนา ชนชั้น เพศ ความพิการ อายุ และความคิดเห็นทางการเมือง) ต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ
 - ค. จัดหาไว้ โดยปราศจากการแสวงหาจุดยืนทางการเมืองหรือทางศาสนาที่เฉพาะเจาะจง การพยายามแทรกแซงกิจการภายในของประเทศที่ได้รับผลกระทบ หรือการพยายามที่จะแสวงหาผลกำไรทางการค้าจากความช่วยเหลือโดยการกุศล
 - ง. ไม่นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลที่ละเอียดอ่อนในทางการเมือง เศรษฐกิจ หรือทางการทหาร ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการบรรเทาภัยพิบัติหรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
3. เพียงเท่าที่สามารถทำได้ การบรรเทาภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ดังกล่าว ควรจะ
 - ก. ตอบสนองต่อความต้องการพิเศษ (ถ้ามี) ของสตรีและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งอาจรวมถึงเด็ก ผู้พลัดถิ่น ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และผู้เจ็บป่วยอื่นๆ
 - ข. เพียงพอสำหรับความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบ และสอดคล้องกับมาตรฐานคุณภาพระหว่างประเทศใดๆ ที่ใช้บังคับ
 - ค. ประสานงานกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายในประเทศ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
 - ง. จัดหาและปฏิบัติในลักษณะที่ละเอียดอ่อนต่อขนบธรรมเนียมและจารีตประเพณีทางวัฒนธรรม สังคม และศาสนา
 - จ. ดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมอย่างเพียงพอของผู้ที่ได้รับผลกระทบ รวมทั้ง สตรี เยาวชน และผู้สูงอายุ ในการออกแบบ ปฏิบัติ ติดตามดูแล และประเมินผล
 - ฉ. ได้รับการจัดหาโดยบุคลากรที่มีความสามารถและได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ
 - ช. ได้สัดส่วนกับขีดความสามารถขององค์กร

- ข. ถูกสร้างขึ้นและดำเนินการในลักษณะที่เสริมสร้างขีดความสามารถในการลดความเสี่ยงต่อภัยพิบัติในท้องถิ่น การบรรเทาภัยพิบัติ และการฟื้นฟูผู้ที่ได้รับผลกระทบ และลดความเปราะบางต่อภัยพิบัติต่างๆ ในอนาคต
- ฉ. ดำเนินการเพื่อลดผลกระทบในทางลบต่อชุมชนท้องถิ่น เศรษฐกิจ ตลาดงาน วัตถุประสงค์ในการพัฒนา และสิ่งแวดล้อม และ
- ญ. ได้รับการจัดหาไว้ในลักษณะที่โปร่งใส มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เหมาะสม เกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆ และการจัดหาเงินทุน

5. ความรับผิดชอบเพิ่มเติมของทุกประเทศ

1. ประเทศต่างๆ ที่จัดหาเงินทุนให้แก่ผู้มีบทบาทช่วยเหลือรายอื่นๆ ควรสนับสนุนให้กระทำการในลักษณะที่สอดคล้องกับบทบัญญัติของ วรค 4
2. ทุกประเทศควรสนับสนุนให้สาธารณชนที่สนใจเข้ามีส่วนร่วมในการบรรเทาภัยพิบัติ หรือการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม เพื่อบริจาคเงิน (ถ้าเป็นไปได้) หรือบริจาคสินค้าเพื่อบรรเทาภัยพิบัติอื่นๆ ตามที่ได้รับการร้องขอโดยชัดแจ้งจากประเทศที่ได้รับผลกระทบ

6. ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเบี่ยงเบนการใช้ทรัพยากร และการใช้ทรัพยากรตามที่ได้มุ่งหมายไว้

1. ประเทศต่างๆ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ ควรให้ความร่วมมือเพื่อป้องกันการเบี่ยงเบนการใช้ทรัพยากรโดยมิชอบด้วยกฎหมาย การยกยอกทรัพยากร หรือการฉ้อฉล เกี่ยวกับการบรรเทาภัยพิบัติ หรือสินค้า อุปกรณ์ หรือทรัพยากรเพื่อการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม และริเริ่มกระบวนการพิจารณาต่างๆ ตามที่เหมาะสม
2. ประเทศที่ได้รับผลกระทบควรใช้เงินทุนและสินค้าเพื่อการบรรเทาภัยพิบัติซึ่งได้รับบริจาคและได้ยอมรับไว้อันเนื่องมาจากภัยพิบัติใดๆ ในลักษณะที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 2: การแจ้งเตือนล่วงหน้า และการเตรียมความพร้อม

7. การแจ้งเตือนล่วงหน้า

1. เพื่อลดผลกระทบข้ามพรมแดนให้เหลือน้อยที่สุด และเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุดของการให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศที่อาจจำเป็น ทุกประเทศควรมีวิธีปฏิบัติต่างๆ ให้พร้อมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การแลกเปลี่ยนข้อมูลอย่างรวดเร็ว (เกี่ยวกับภัยพิบัติ รวมทั้งภัยอุบัติใหม่ ซึ่งมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดภัยพิบัติ) กับประเทศอื่นๆ และองค์การด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือตามที่เหมาะสม รวมทั้งผู้ประสานงานในการบรรเทาภาวะฉุกเฉินแห่งสหประชาชาติ

8. กรอบกฎหมาย กรอบนโยบาย และกรอบกลไกการดำเนินงาน

1. ในฐานะเป็นองค์ประกอบสำคัญของโครงการขนาดใหญ่ในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ ประเทศต่างๆ ควรใช้กรอบกฎหมาย กรอบนโยบาย และกรอบกลไกการดำเนินงานที่ครอบคลุม และการวางแผนสำหรับการป้องกันภัยพิบัติ การบรรเทาภัยพิบัติ และการเตรียมความพร้อมของการบรรเทาภัยพิบัติ และการฟื้นฟู ซึ่งจะต้องใช้บทบาทสนับสนุนของสภาอากาศและสภาเสี้ยววงเดือนแดงของแต่ละประเทศ รวมถึงองค์กรประชาสังคมภายในประเทศ และให้อำนาจแก่ชุมชนในการเสริมสร้างความปลอดภัยและความยืดหยุ่นของตนเอง ประเทศต่างๆ ซึ่งมีการสนับสนุนองค์การระหว่างประเทศ และองค์กรในระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ ควรอุทิศทรัพยากรอย่างเพียงพอ เพื่อให้แน่ใจถึงประสิทธิผลของกรอบการดำเนินงานเหล่านี้
2. กรอบการดำเนินงานเหล่านี้ควรระบุถึงอย่างเพียงพอในเรื่องของการริเริ่ม การอำนวยความสะดวก การส่งผ่าน และการกำกับดูแลการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ และการให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ “แนวทาง” เหล่านี้ และควรอนุญาตให้มีการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพในการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ และการให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม โดยคำนึงถึงบทบาทของผู้ประสานงานในการบรรเทาภาวะฉุกเฉินแห่งสหประชาชาติเพื่อเป็นจุดมุ่งเน้นสำคัญกับประเทศต่างๆ และองค์การด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ เกี่ยวกับการปฏิบัติการบรรเทาภาวะฉุกเฉินขององค์การสหประชาชาติ

นอกจากนี้ ควรมอบหมายอย่างชัดเจน ให้หน่วยงานราชการภายในประเทศ มีความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ และควรพิจารณากำหนดจุดมุ่งเน้นในระดับชาติ เพื่อติดต่อประสานงานระหว่างผู้มีบทบาทระหว่างประเทศ และผู้มีบทบาทในรัฐบาลในทุกระดับ

3. ถ้าจำเป็นและเหมาะสม รัฐบาลของแต่ละประเทศควรสนับสนุนผู้มีบทบาทภายในประเทศรายอื่นๆ ให้มีอำนาจหน้าที่ในด้านกฎหมายหรือนโยบายเกี่ยวกับการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ หรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม เช่น หน่วยงานระดับจังหวัด หรือรัฐบาลท้องถิ่น และหน่วยงานกำกับดูแลภาคเอกชน เพื่อดำเนินมาตรการที่จำเป็นในระดับของตน เพื่อนำเอา “แนวทาง” เหล่านี้ ไปปฏิบัติ

9. การสนับสนุนในระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศ สำหรับขีดความสามารถภายในประเทศ

1. เพื่อเป็นการเพิ่มความยืดหยุ่น และลดความต้องการการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ และความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ประชาคมนานาชาติ รวมทั้ง ผู้สนับสนุนทุน ผู้มีบทบาทในระดับภูมิภาค และผู้มีบทบาทที่เกี่ยวข้องรายอื่นๆ ควรสนับสนุนในการพัฒนาประเทศต่างๆ รวมทั้งผู้มีบทบาทขององค์กรประชาสังคมภายในประเทศ และสภาภาคชาตและสภาเสี้ยววงเดือนแดงของแต่ละประเทศเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการป้องกัน บรรเทาเตรียมความพร้อม และบรรเทาภัยพิบัติภายในประเทศ
2. ประชาคมนานาชาติควรสนับสนุนในการพัฒนาประเทศต่างๆ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการนำเอากรอบกฎหมาย กรอบนโยบาย และกรอบกลไกการดำเนินงานไปปฏิบัติอย่างเพียงพอเพื่ออำนวยความสะดวกในการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ และให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม การสนับสนุนนี้ควรจัดเตรียมให้แก่ประเทศต่างๆ ในลักษณะที่มีการประสานงานกันระหว่างผู้มีบทบาทที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 3: การริเริ่มและการสิ้นสุดการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ และการให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม

10. การริเริ่ม

1. การบรรเทาภัยพิบัติหรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ควรริเริ่มขึ้นโดยได้รับความยินยอมจากประเทศที่ได้รับผลกระทบเท่านั้น และโดยหลักการให้ปฏิบัติตามการอุทธรณ์ ประเทศที่ได้รับผลกระทบควรตัดสินใจให้ทันต่อเหตุการณ์ว่าควรจะร้องขอการบรรเทาภัยพิบัติหรือความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม หรือไม่ และควรสื่อสารเกี่ยวกับการตัดสินใจของตนโดยทันที ควรพิจารณาเพื่อทำการประเมินความต้องการร่วมกัน กับองค์กรสหประชาชาติ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือรายอื่นๆ
2. การร้องขอและการเสนอความช่วยเหลือควรมีลักษณะเฉพาะเจาะจงเท่าที่จะทำได้เกี่ยวกับประเภทและจำนวนของสินค้าตลอดจนบริการต่างๆ และความชำนาญที่มีอยู่หรือที่จำเป็นตามลำดับ นอกจากนี้ประเทศที่ได้รับผลกระทบยังอาจมีความประสงค์ที่จะแสดงประเภทของสินค้าและบริการที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งมีแนวโน้มที่จะถูกเสนอและไม่มีความจำเป็น
3. ประเทศที่ได้รับผลกระทบควรจัดหาข้อมูลอย่างเพียงพอเกี่ยวกับกฎหมายและกฎข้อบังคับภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงและการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติ หรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มไว้ให้พร้อมสำหรับผู้มีบทบาทช่วยเหลือ

11. การริเริ่มการบรรเทาภัยพิบัติโดยกำลังพลทางทหาร

1. กำลังพลทางทหารควรถูกนำมาใช้เพื่อการบรรเทาภัยพิบัติหรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มเมื่อได้รับการร้องขอหรือเมื่อได้รับความยินยอมโดยชัดแจ้งจากประเทศที่ได้รับผลกระทบ หลังจากได้พิจารณาถึงทางเลือกฝ่ายพลเรือนที่สามารถเปรียบเทียบได้ ก่อนที่จะมีการเคลื่อนย้ายกำลังพลทางทหารใดๆ ดังกล่าวข้อกำหนดและเงื่อนไขต่างๆ (รวมทั้งประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับระยะเวลาในการเคลื่อนย้ายกำลังพลทางทหาร ว่ากำลังคนจะต้องปลดอาวุธหรือสามารถติดอาวุธได้ รวมทั้งการใช้เครื่องแบบทหาร และกลไกในการร่วมมือกับผู้มีบทบาทฝ่ายพลเรือน) จะต้องได้รับความเห็นชอบจากประเทศที่ได้รับผลกระทบ หรือประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ

12. การสิ้นสุดการบรรเทาภัยพิบัติหรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม

1. เมื่อประเทศที่ได้รับผลกระทบหรือผู้มีบทบาทช่วยเหลือมีความประสงค์ที่จะสิ้นสุดการบรรเทาภัยพิบัติ หรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ประเทศดังกล่าวควรให้คำบอกกล่าวที่เหมาะสม เมื่อได้ให้คำบอกกล่าวดังกล่าวแล้ว ประเทศที่ได้รับผลกระทบ และผู้มีบทบาทช่วยเหลือควรปรึกษาร่วมกันโดยตระหนักถึงผลกระทบของการสิ้นสุดการบรรเทาภัยพิบัติ หรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มดังกล่าวที่มีต่อชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ

ตอนที่ 4: การมีสิทธิได้รับบริการทางกฎหมาย

13. บริการต่างๆ สำหรับประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ

1. ได้มีข้อเสนอแนะว่า ประเทศทางผ่านและประเทศที่ได้รับผลกระทบควรให้บริการทางกฎหมาย อย่างน้อยที่สุดตามที่ได้อธิบายไว้ใน “ตอนที่ 5” แก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลืออันเนื่องมาจากการบรรเทาภัยพิบัติหรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มของตน

14. บริการต่างๆ สำหรับองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ

1. ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศที่มีอยู่ ประเทศทางผ่านและประเทศที่ได้รับผลกระทบมีสิทธิพิเศษในการริเริ่มเพื่อกำหนดว่าองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือรายใดที่จะมีสิทธิได้รับบริการทางกฎหมายตามที่ได้อธิบายไว้ใน “ตอนที่ 5” อันเนื่องมาจากการบรรเทาภัยพิบัติหรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มของตน
2. ได้มีข้อเสนอแนะว่า ประเทศต่างๆ กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือซึ่งขอมีสิทธิในบริการทางกฎหมาย หลักเกณฑ์เหล่านี้ควรประกอบด้วยการแสดงถึงความเต็มใจและขีดความสามารถขององค์กรในการกระทำตามความรับผิดชอบที่ได้อธิบายไว้ใน วรรค 4 ของ “แนวทาง” เหล่านี้
3. ข้อกำหนดเพิ่มเติมใดๆ ที่ใช้บังคับกับองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ ไม่ควรก่อกำหนดอันไม่สมควรแก่ปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติอย่างเหมาะสม และการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
4. การมีสิทธิโดยประเทศที่ให้บริการต่างๆ ควรกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนเกิดภัยพิบัติ หรือโดยเร็วเท่าที่จะทำได้ หลังจากการเริ่มต้นของภัยพิบัติ วิธีปฏิบัติและกลไกต่างๆ ที่ใช้บังคับควรจะเรียบง่ายและเร่งด่วนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และควรถูกอธิบายไว้โดยชัดเจน และควรจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติและกลไกต่างๆ ดังกล่าวไว้โดยอิสระและอาจรวมถึงการชี้ทะเบียนรายชื่อระดับประเทศ ข้อตกลงทั้งสองฝ่าย หรือการพึ่งพาระบบการรับรองมาตรฐานสากลหรือในระดับภูมิภาค (ถ้ามี)
5. การรักษาบริการทางกฎหมายใน “ตอนที่ 5” ควรขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตามพันธสัญญาของข้อย่อย 2 ของวรรคนี้ อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม สิทธิในการได้รับบริการทางกฎหมายไม่ควรมีการเปลี่ยนแปลงโดยอนุญาโตตุลาการย้อนหลัง หรือโดยมิได้มีการบอกกล่าว ที่เหมาะสมกับพฤติการณ์ต่างๆ

15. บริการต่างๆ สำหรับผู้มีส่วนช่วยเหลือ รายอื่นๆ

1. เมื่อได้รับการร้องขอ ประเทศที่ได้รับผลกระทบยังอาจมีความประสงค์ที่จะขยายบริการทางกฎหมายบางประเภทใน “ตอนที่ 5” ให้แก่ผู้มีส่วนช่วยเหลือ นอกเหนือจากที่ครอบคลุมถึงในวรรค 13 และวรรค 14 อาทิเช่น บริษัทเอกชนซึ่งให้การบรรเทาภัยพิบัติโดยการกุศล แต่ทั้งนี้ จะไม่ส่งผลกระทบต่อแนวทางลบแก่การปฏิบัติการขององค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ หรือประเทศ ที่ให้ความช่วยเหลือผู้มีส่วนช่วยเหลือที่ได้รับการบริการดังกล่าว ควรจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขต่างๆ เช่นเดียวกับที่ได้อธิบายไว้ใน วรรค 4

ตอนที่ 5: บริการทางกฎหมาย สำหรับการเข้าถึงและการปฏิบัติการ

ได้มีข้อเสนอแนะว่า ประเทศต่างๆ ควรให้บริการทางกฎหมายตามที่ได้อธิบายไว้ใน วรรค 16-24 แก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ เป็นที่เข้าใจกันว่า การให้บริการต่างๆ เหล่านี้จะต้องอยู่ภายใต้ผลประโยชน์ของความมั่นคงแห่งชาติ

ความสงบเรียบร้อยของประชาชน และการสาธารณสุข และอนามัยสิ่งแวดล้อม และศีลธรรมอันดีงามของประชาชนของประเทศที่ได้รับผลกระทบ ประเทศต้นทาง และประเทศทางผ่านที่เกี่ยวข้อง มาตรการปกป้องผลประโยชน์ดังกล่าวควรถูกปรับปรุงให้เข้ากับความเป็นเร่งด่วนของภัยพิบัติที่เฉพาะเจาะจงและสอดคล้องกับหลักมนุษยธรรม ในการระบุดังกล่าวความต้องการของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

ถ้าบริการที่เฉพาะเจาะจงที่ได้เสนอแนะไว้ใน “แนวทาง” นี้ อยู่ภายในขีดความสามารถของหน่วยงานต่างๆ นอกเหนือจากรัฐบาลแห่งชาติ ดังนั้น รัฐบาลแห่งชาติควรสนับสนุนหน่วยงานเหล่านั้น (ถ้าเป็นไปได้และเหมาะสม) ให้จัดหาบริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ

16. บุคลากร

1. โดยคำนึงถึงบุคลากรด้านการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ของประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ ประเทศที่ได้รับผลกระทบ ควรจะ:
 - ก. ให้วีซ่าและใบอนุญาตทำงานใดๆ ที่จำเป็นโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย และสามารถต่ออายุได้ภายในอาณาเขตของประเทศนั้น สำหรับเวลาที่จำเป็น เพื่อดำเนินกิจกรรมในการบรรเทาภัยพิบัติหรือการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
 - ข. (ในการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติ) สละสิทธิ หรือเร่งรัดการจัดทำวีซ่าและใบอนุญาตทำงานดังกล่าว อย่างมีนัยสำคัญ
 - ค. กำหนดขั้นตอนที่เร่งรัด สำหรับการรับรองคุณสมบัติทางวิชาชีพของบุคลากรทางการแพทย์ สถาปนิก และวิศวกรที่เป็นชาวต่างชาติ ใบอนุญาตขับขี่ และใบอนุญาตและหนังสือรับรองประเภทอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่บรรเทาภัยพิบัติและฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม และได้รับการรับรองว่าถูกต้องแท้จริง โดยประเทศที่ให้ความช่วยเหลือที่เกี่ยวข้อง หรือองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิในเวลาที่เป็นเพื่อดำเนินกิจกรรมบรรเทาภัยพิบัติหรือฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
 - ง.อำนวยความสะดวกและให้เสรีภาพในการเข้าถึงและเสรีภาพในการเข้า-ออก จากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติโดยตระหนักถึงความปลอดภัยของบุคลากรด้านการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
2. เมื่อได้รับการร้องขอ ประเทศต้นทางและประเทศทางผ่านควรสละสิทธิหรือออกวีซ่าขาออก หรือวีซ่าคนเดินทางผ่าน (ถ้าเหมาะสม) สำหรับบุคลากรด้านการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มขององค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ
3. ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ ควรพิจารณาว่าสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มได้ในระดับใดโดยผ่านการว่าจ้างเจ้าหน้าที่ภายในประเทศ

17. สินค้าและอุปกรณ์

1. โดยคำนึงถึงสินค้าและอุปกรณ์ในการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ซึ่งถูกส่งออกหรือนำเข้าโดยหรือในนามของประเทศที่ ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ ประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศที่ได้รับผลกระทบ ควรจะ:
 - ก. ยกเว้นค่าภาษีศุลกากร ภาษี พิกัดอัตราภาษี หรือค่าธรรมเนียมของรัฐบาล ทั้งปวง สำหรับสินค้าและอุปกรณ์ดังกล่าว
 - ข. ยกเว้นสินค้าและอุปกรณ์ดังกล่าว จากข้อจำกัดทั้งปวงในการส่งออก การส่งผ่านและการนำเข้า
 - ค. จัดทำและลดขั้นตอนในการจัดทำเอกสาร สำหรับการส่งออก การส่งผ่านและการนำเข้า ให้ง่ายและน้อยที่สุด
 - ง. อนุญาตให้มีการนำเข้าเพื่อส่งออกอุปกรณ์ใดๆ หรือสินค้าที่ไม่ใช่แล้ว ซึ่งประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ หรือองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นเจ้าของ หรือมีความประสงค์ที่จะเก็บรักษาไว้

2. โดยคำนึงถึงสินค้าและอุปกรณ์ในการบรรเทาภัยพิบัติเท่านั้น ประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศที่ได้รับผลกระทบควรจะดำเนินการเพิ่มเติม ดังนี้:
 - ก. ยกเลิกหรือลดข้อกำหนดในการตรวจตรา ถ้าไม่สามารถทำการยกเลิกได้จะต้องผ่านการตรวจสอบสินค้าและอุปกรณ์สำหรับการบรรเทาภัยพิบัติอย่างรวดเร็ว และตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง โดยผ่านขั้นตอน “ก่อนการผ่านพิธีการศุลกากร” (ถ้าเป็นไปได้) และ
 - ข. จัดเตรียมเพื่อการตรวจตรา และการปล่อยสินค้าและอุปกรณ์นอกชั่วโมงทำการ และ/หรือ ณ สถานที่ใดๆ นอกเหนือจากสำนักงานศุลกากร (ถ้าจำเป็น) เพื่อลดความล่าช้าตามข้อกำหนดว่าด้วยความปลอดภัยของประเทศที่ได้รับผลกระทบ ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ ควรตรวจตราเส้นทางและจุดส่งมอบสินค้าและอุปกรณ์ดังกล่าว ตามที่กำหนดไว้โดย ประเทศที่ได้รับผลกระทบ
3. เพื่อให้ได้รับประโยชน์จากบริการต่างๆ ข้างต้น ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ ควรบรรจุหีบห่อ จำแนกประเภท และทำเครื่องหมายสินค้าและอุปกรณ์ในการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม ตามมาตรฐานสากลที่ได้ตกลงไว้ และแนบบัญชีรายละเอียดไว้กับการขนส่งแต่ละเที่ยวและควรตรวจตราสินค้าและอุปกรณ์ทั้งหมดดังกล่าวเพิ่มเติม เพื่อให้แน่ใจถึงคุณภาพและความเหมาะสมของสินค้าและอุปกรณ์ดังกล่าว สำหรับความต้องการในประเทศที่ได้รับผลกระทบ และการปฏิบัติตามกฎหมายระดับชาติ ของประเทศที่ได้รับผลกระทบ และตามมาตรฐานสากล
4. ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ ควรรับผิดชอบในการเคลื่อนย้ายหรือทำลายสินค้า สำหรับการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มใดๆ ที่ไม่ต้องการและไม่ได้ใช้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าอาจก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อสุขภาพอนามัยหรือความปลอดภัยของมนุษย์ หรือต่อสิ่งแวดล้อม

18. สินค้าและอุปกรณ์พิเศษ

นอกเหนือจากบริการต่างๆ ที่ได้อธิบายไว้ใน วรรค 17 แล้ว:

1. ประเทศที่ได้รับผลกระทบ ควรให้การรับรองชั่วคราว สำหรับการจดทะเบียนและแผ่นป้ายทะเบียนจากต่างประเทศ อันเนื่องมาจากยานพาหนะ ซึ่งถูกนำเข้าโดยประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ หรือในนามของตน ในการบรรเทาภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
2. ประเทศที่ได้รับผลกระทบ ควรละสิทธิ หรือเร่งรัดการออกใบอนุญาตใดๆ ที่ใช้บังคับได้ และลดมาตรการกีดกันอื่นใด ในการใช้ นำเข้า หรือส่งออกอุปกรณ์โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือ หรือในนามของตนในการบรรเทาภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติกับผลกระทบในทางลบกับผู้มีบทบาทในการบรรเทาภัยพิบัติภายในประเทศ ประเทศที่ได้รับผลกระทบควรให้อินเทอร์เน็ต (หรือถ้าเหมาะสม) สนับสนุนให้ผู้มีบทบาทอื่นๆ ภายในประเทศให้อินเทอร์เน็ต) แก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิดังกล่าว สามารถเข้าถึงช่องความถี่ ความถี่ และการใช้ดาวเทียมสำหรับการปฏิบัติการด้านโทรคมนาคม และการถ่ายโอนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติ
3. ประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศที่ได้รับผลกระทบควรลดมาตรการกีดกันทางกฎหมายและทางการบริหารสำหรับการส่งออก การส่งผ่าน การนำเข้า และการนำเข้าเพื่อส่งออกใหม่ของยาและอุปกรณ์ทางการแพทย์ โดยประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ หรือในนามของตนในการบรรเทาภัยพิบัติ และการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟู ขั้นแรกเริ่ม เพียงเท่าที่สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยต่อสาธารณชน ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิควรดำเนินการทั้งปวงตามสมควร เพื่อให้แน่ใจถึงคุณภาพและความเหมาะสมของยาและอุปกรณ์ทางการแพทย์ใดๆ ดังกล่าว และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 - ก. ยาใดๆ ที่ถูกนำเข้าควรได้รับความเห็นชอบสำหรับการใช้ในประเทศต้นทาง และประเทศที่ได้รับผลกระทบ

- ข. ยาที่ถูกใช้ในการปฏิบัติการของตนเองนั้น ควรที่จะ:
- ถูกขนส่งและบำรุงรักษาไว้ในสภาพที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจถึงคุณภาพของยาดังกล่าว
 - ได้รับการปกป้องจากการยกยอกทรัพย์และการใช้ไปในทางที่ผิด
- ค. ยาใดๆ ที่ได้รับบริจาคเพื่อการใช้โดยผู้อื่น ในประเทศที่ได้รับผลกระทบนั้น ควรที่จะ:
- เมื่อถูกส่งมาถึง ยาดังกล่าว ควรจะมีระยะเวลาใช้ได้อย่างน้อย 12 เดือน ก่อนถึงวันหมดอายุ
 - ถูกขนส่งและบำรุงรักษาไว้ในสภาพที่เหมาะสมเพื่อให้แน่ใจถึงคุณภาพของยาดังกล่าว จนกว่าจะไปถึงยังประเทศที่ได้รับผลกระทบ
 - ถูกปิดฉลากไว้อย่างเหมาะสมในภาษาที่สามารถเข้าใจได้ในประเทศที่ได้รับผลกระทบ พร้อมทั้งชื่อเรียกสากล และชื่อสามัญของยา หมายเลขรุ่นการผลิต รูปแบบยา ความแรงของยา ชื่อผู้ผลิต ปริมาณบรรจุ สภาพการเก็บรักษา และวันหมดอายุ
4. ประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศที่ได้รับผลกระทบ ควรพิจารณาว่าจะสามารถดัดแปลงหรือลดข้อกำหนดตามปกติเกี่ยวกับการรณยานและข้อห้ามและข้อจำกัดต่างๆ เกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกอาหาร โดยประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิในการปฏิบัติการบรรเทาภัยพิบัติได้หรือไม่

19. การขนส่ง

- ประเทศต้นทาง ประเทศทางผ่าน และประเทศที่ได้รับผลกระทบ ควรให้อนุญาต (โดยไม่มีควาล่าช้าเกินควร) สำหรับการขนส่งทางบกอย่างรวดเร็ว การขนส่งทางเรือ และอากาศยาน ซึ่งควบคุมโดยประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ หรือในนามของตนเพื่อวัตถุประสงค์ในการขนส่งสินค้าเพื่อบรรเทาภัยพิบัติหรือให้ความช่วยเหลือฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม และยกเว้นค่าธรรมเนียมที่ใช้บังคับ
- โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควรอนุญาตสำหรับสิทธิในการบินผ่านน่านฟ้า การลงสู่พื้นและทะยานออกของเครื่องบิน นอกจากนี้เครื่องบินดังกล่าวควรได้รับอนุญาตให้ทำการบินได้ภายในอาณาเขตของประเทศที่ได้รับผลกระทบตามที่จำเป็นสำหรับการส่งมอบความช่วยเหลือ
- วีซ่าขาออก วีซ่าคนเดินทางผ่าน และวีซ่าขาเข้าใดๆ ที่ใช้บังคับสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมยานพาหนะที่ใช้สำหรับการขนส่งใดๆ ควรถูกออกให้โดยเร็ว

20. สถานภาพทางกฎหมายชั่วคราว ภายในประเทศ

- ประเทศที่ได้รับผลกระทบ ควรให้อนุญาตอย่างน้อยเป็นการชั่วคราวแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ ในทันทีที่เดินทางเข้าหรือโดยเร็วเท่าที่จะทำได้ ในภายหลังเพื่อประกอบกิจการโดยชอบด้วยกฎหมายในอาณาเขตของตนเพื่อสามารถใช้สิทธิ (นอกจากในเรื่องอื่นๆ แล้ว) เพื่อเปิดบัญชีธนาคาร เข้าทำสัญญาและสัญญาเช่า ชื่อและเจ้าหน้าที่ทรัพย์สินและกระตุ้นให้มีกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายเพื่อวัตถุประสงค์ในการบรรเทาภัยพิบัติและช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
- ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิควรได้รับสิทธิที่จะใช้เงินทุนและสกุลเงินที่จำเป็นโดยอิสระภายในหรือภายนอกประเทศดังกล่าวโดยผ่านวิธีการที่ชอบด้วยกฎหมาย และเพื่อได้รับอัตราแลกเปลี่ยนที่ถูกต้องตามกฎหมาย อันเนื่องมาจากการบรรเทาภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่ม
- ประเทศที่ได้รับผลกระทบควรอนุญาตให้ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิทำการว่าจ้างและสิ้นสุดสัญญาว่าจ้างของบุคลากรในท้องถิ่นได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

21. ภาษีอากร

1. ประเทศที่ได้รับผลกระทบควรให้การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีหรืออากรอื่นๆ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบรรเทาภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มแก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือและองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ

22. ความปลอดภัย

1. ประเทศที่ได้รับผลกระทบควรดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อแก้ปัญหาด้านความปลอดภัยของบุคลากรด้านการบรรเทาภัยพิบัติและการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มของประเทศที่ให้ความช่วยเหลือและองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ และเกี่ยวกับอาคารสถานที่ พาหนะในการเดินทาง อุปกรณ์และสินค้าที่ใช้ อันเกี่ยวเนื่องกับการบรรเทาภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มของตน ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือและองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือยังคงควรดำเนินมาตรการที่เหมาะสมในการวางแผนและการปฏิบัติการของตนเองเพื่อบรรเทาความเสี่ยงต่อความปลอดภัย

23. ชั่วโมงทำการเพิ่มเติม

1. ประเทศที่ได้รับผลกระทบควรใช้ความพยายามเพื่อให้แน่ใจ (เมื่อจำเป็น) ว่าสำนักงานและบริการต่างๆ ซึ่งควบคุมโดยรัฐบาลซึ่งจำเป็นต่อการส่งมอบได้ในเวลาที่เหมาะสมสำหรับการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศนอกเวลาทำการตามปกติ

24. ค่าใช้จ่าย

1. โดยปกติแล้ว ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือควรเป็นฝ่ายออกค่าใช้จ่ายในการให้บริการบรรเทาภัยพิบัติระหว่างประเทศ หรือการให้ความช่วยเหลือในการฟื้นฟูขั้นแรกเริ่มตาม “แนวทาง” เหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ประเทศที่ให้ความช่วยเหลืออาจตกลงกันล่วงหน้ากับประเทศที่ได้รับผลกระทบเพื่อการชดเชยเงินคืนสำหรับค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายบางอย่างหรือการยืมอุปกรณ์เป็นการชั่วคราว
2. ประเทศที่ได้รับผลกระทบพิจารณา (เมื่ออยู่ภายใต้อำนาจของตน และเพียงพอที่เป็นไปได้ภายใต้พฤติการณ์ต่างๆ) เพื่อให้บริการบางประการในอัตราส่วนลดหรือโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ประเทศที่ให้ความช่วยเหลือ และองค์กรด้านมนุษยธรรมที่ให้ความช่วยเหลือที่มีสิทธิ ซึ่งอาจรวมถึง:
 - ก. การขนส่งภายในประเทศรวมทั้งการขนส่งโดยสายการบินภายในประเทศ
 - ข. การใช้ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเพื่อใช้เป็นสำนักงานและคลังสินค้า และ
 - ค. การใช้อุปกรณ์ในการจัดการสินค้าและการสนับสนุนทางด้านโลจิสติกส์